

ZE ŽIVOTA SPOLEČNOSTÍ XIII.

SOCIETY OF AUSTRALASIAN LICHENOLOGISTS (SAL)

Společnost byla založena v roce 1974 (původně jako Society of Australian Lichenologists) s cílem podpořit zájem, studium a sběr lišejníků. Kromě toho organizuje ve dvouletých cyklech symposium a exkurze. Velmi významnou činností je koordinace prací na projektu pětidílné australské lišejníkové flóry (zatím vyšel první díl, druhý je očekáván na konci tohoto roku). Ve zhruba stovce členů je převaha amatérů. Od r. 1976 společnost vydává dvakrát ročně zpravodaj The Australasian Lichenological Newsletter (první 4 čísla rovněž jako "australský"), který podává přehled o aktivitách v daném regionu (exkurze, pobyt zahraničních lichenologů, získané granty apod.), publikuje zprávy o taxonech nových pro daný region a dále uveřejňuje bibliografii. Vůdčí osobností je profesor John A. Elix. Předplatné zpravodaje na pětileté období činí 20 A\$.
jl

R Ů Z N Ě

V r. 1993 vznikla při sekci systematické botaniky a geobotaniky SBS pracovní skupina lichenologie. Jej cílem je združovat lichenologův, adeptův a příznivců lichenologie za účelem vzájemnej výmeny informácií, pomoci (literatúra, určovanie, atď.) a konania spoločných akcií. První akciou bylo otvorenie lichenologického roku vychádzkou do Malých Karpát. Slovenskí lichenológovia tiež navštívili Krakov (stretnutie s poľskými licheológmi na Botanickom ústave, výstava lišajníkov U.Bielczyk a M.Olech v Prírodovednom múzeu a na záver večera v spoločnosti 12 lichenológov u M.Olech). V tomto roku sa 21.-23.10. uskutočnila návšteva Grazu - účasť na vedeckom kolokviu a exkurzii do rakúsko-slovenského pomedzia (lokalita epifylných lišajníkov) pri príležitosti osláv 70. narodenín prof. J. Poelta a 27.10. "lichenologické vinobranie" - exkurzia do Malých Karpát po trase Pezinok - Traja jazdci - Modra (dubové a bukové lesy, kremence).] Skupina má asi 10 členov, vedúcou je E. Lisická.

E. Lisická

R E C E N Z E

Ellenberg H., Weber H.E., Düll R., Wirth V., Werner W. & Paulissen D. (1992): *Zeigewerte von Pflanzen in Mitteleuropa. - Scripta Geobotanica, Göttingen, 18: 1-258.*

Indikační hodnoty různých faktorů prostředí byly pro cévnaté rostliny poprvé navrženy Ellenbergem v roce 1950. Recenzovaná práce je kolektivním dílem a indikační hodnoty jsou uvedeny pro cévnaté rostliny (včetně druhů rodu *Rubus*), mechorosty a lišejníky; hodnoceny jsou převážně druhy, ale také některé infraspecifické taxony. Pokud jde o mechorosty a lišejníky, jsou stupnice indikačních hodnot dosti odlišné (zvláště u lišejníků) od tabulek pro cévnaté rostliny, vzhledem k zásadně jinému ekologickému chování. Autorem tabulek indikačních hodnot pro mechorosty je R. Düll. U každého druhu je uveden úplný

název, včetně citace autorů. Tabulky obsahují hodnoty pro světlo milnost, teplomilnost, kontinentalitu, vlhkost milnost a optimum půdní reakce. Stupnice je ve všech případech devíticenná. Dále je u každého druhu uvedena jeho růstová forma. Tabulkové hodnocení zřetelně odlišuje ekologické nároky taxonů. Hodnocení jednotlivých faktorů inspiruje k mnoha úvahám, ale někdy je s ním možno polemizovat. Ve většině případů hodnoty dávají dobrou představu o ekologických nárocích příslušných taxonů. Indikační hodnoty pro lišejníky jsou zde publikovány vůbec poprvé a autorem tohoto zpracování je V. Wirth. Zatímco některé faktory jsou hodnoceny v podstatě stejně jako u kvetoucích rostlin a mechorostů, pro jiné faktory je použito odlišné hodnocení. Pro lišejníky jsou hodnoceny také další faktory: toxitolerance, substrát, některé další informace a tabulku zakončují růstová forma a tendence změny hojnosti výskytu. Tuto knihu lze doporučit všem, kteří se zabývají ekologií rostlin a bioindikacemi.

Ivan Novotný

Düll R. (1994): Deutschlands Moose. Die Verbreitung der deutschen Moose in der Bundesrepublik Deutschland in den heutigen Grenzen, ihre vertikale und zonale Verbreitung, ihre Arealtypen, Sporophytenhäufigkeit, sowie Angaben zum Rückgang der Arten und zu ihrer Gefährdung. 2. Teil. Grimmeriales - Orthotrichales, mit 51 Arealkarten - 211 p., IDH Verlag, Bad Münstereifel-Olethrath.

Po pěti letech vychází druhý díl knihy Deutschlands Moose. Obsah a struktura této práce jsou vstříženy v jejím podtitulu a zůstávají stejné jako u prvního dílu (cf. Bryonora 10: 20-21, 1992), je v ní tedy zachyceno vertikální a zonální rozšíření německých mechů s typy areálů, údaji o hojnosti sporofytů a ústupu a ohrožení jednotlivých druhů. U každého druhu je dále uvedena citace práce, v níž byl popsán, vybraná synonyma a poznámka, představující nejobsáhlejší část práce. Ty se týkají hlavně konkrétních údajů o výskytu v Německu. Oproti prvnímu dílu, kdy se na autorství podílel také L. Meinunger, je tentokrát autorem pouze R. Düll. To je zřejmě hlavní důvod, proč je mezi prvním a druhým dílem pauza pěti let. Kniha zahrnuje 6 řádů: Grimmeriales, Seligeriales, Funariales, Schistostegales, Bryales a Orthotrichales. Její rozsah je tedy menší než u prvního dílu. Kniha je velmi pečlivě zpracována a může sloužit jako zdroj cenných informací také pro české bryology.

Ivan Novotný

Karczmarz K. et Bloch M. (1994): Polska bibliografia briologiczna. Tom I. (1786-1986). - 100p., Uniwersytet Marii Curie-Sklodowskiej, Lublin.

Publikace vydaná při příležitosti půlstoletí od vzniku University Marie Curie-Sklodowskiej v Lublinu je prvním dílem bryologické bibliografie Polska. Obsahuje celkem 1323 citací prací publikovaných do r. 1986. První část sestává z 935 výhradně bryologických titulů. Ve druhé části je zahrnuto 388 citací prací floristických, fytoocenologických, palynologických aj., obsahujících větší množství údajů o mechorostech. Publikace je vybavena tématickým, geografickým a autorským rejstříkem. Průběžné číslování titulů a chronologické uspořádání citací jednoho autora ve spojení s rejstříky umožňuje pohodlné vyhledávání konkrétních titulů či autorů.

Zbyněk Hradílek

Na 5. mezinárodním mykologickém kongresu ve Vancouveru byly Mezinárodní lichenologickou asociací uděleny medaile E. Acharia. Cenu za významný přínos v lichenologii obdrželi M. Galunová, S. Kurokawa a I.M. Brodo. Cenu E.M. Hale určenou mladým lichenologům obdržel F. Valladares Ros.

jl